

Joachim Stockmann

Programma, Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockman, Med. D. & Profess. Ad Exequias Elegantissimae Puellae Annae Dorotheae von Münster/ Filiolae amantissimae, Moestißima Parentes hodie ... paratas cupit, Omnes Omnium Ordinum Cives Academicos ... invitat

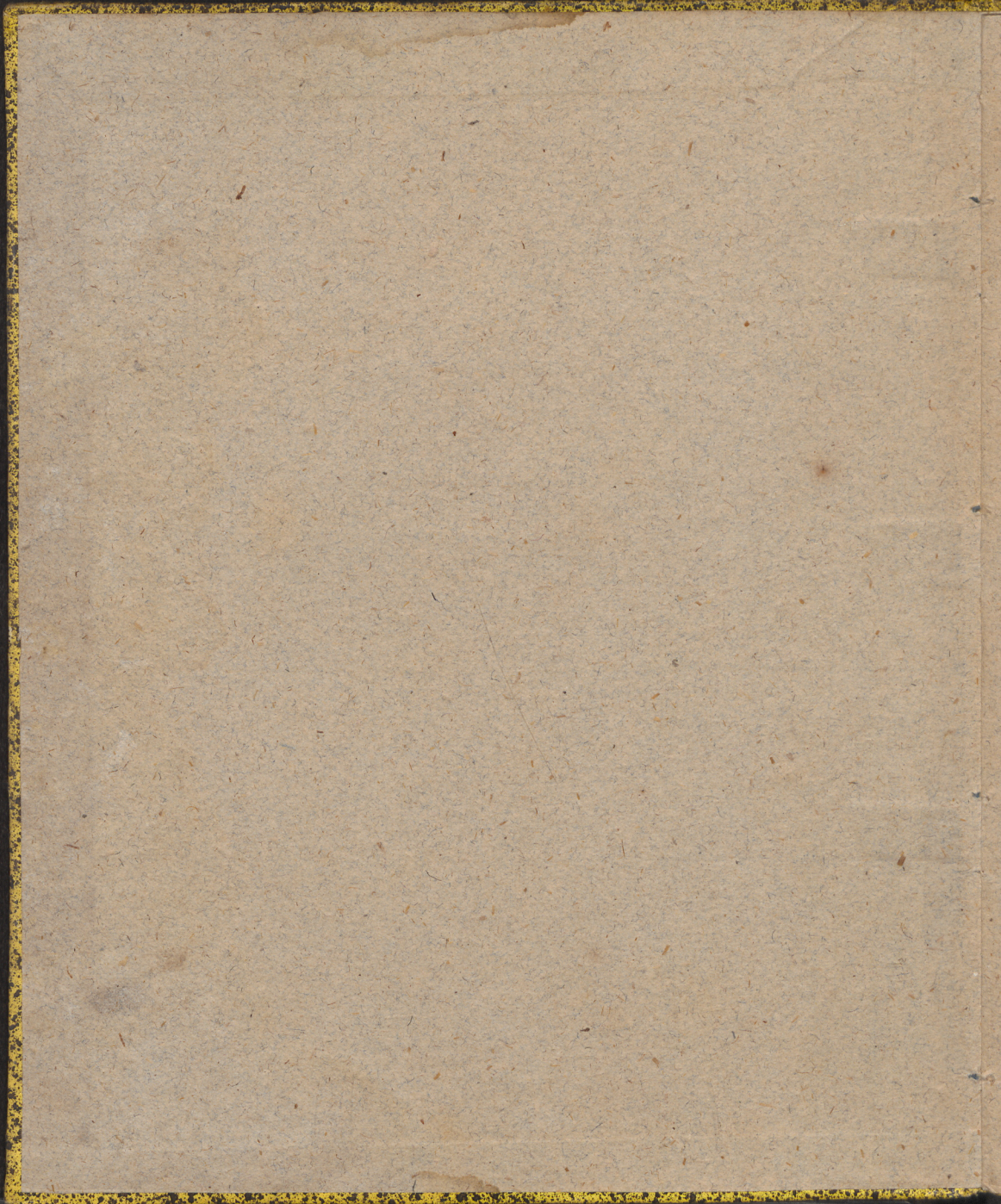
Rostochii: Kilius, 1643

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770493351>

Druck Freier Zugang

Stockman, J.,
in
A. D. v. Münster.
Rostock, 1643.

PROGRAMMA, 132

200

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOACHIMVS
STOCKMAN,

Med. D. & Profefs.

AD EXEQUIAS

ELEGANTISSIMÆ PUELLÆ

ANNÆ DORO-
THEÆ von Münster/

Filiolæ amantissimæ,

Mæstissima Parens hodie horâ primâ in templo
Mariano solenniter paratas cupis,

Omnes Omnium Ordinum Cives
Academicos officiosè & amantè invit

☉(O)☉

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Academia Typographi.

ANNO M. DC. XLIII.

PROGRAMMA
REGTOR
LOACHIMVS
STOCKMAN

M.D. & P. 1661
ANN A D O R O
THE A S S O C I A T E

ORDINE OMNIUM ORDINUM
Rostock

ROSTOCK
1661

Um ad accuratiorem
judicij lancem Vitæ humanæ
miseriam perpendimus, nihil
eam esse verius cernimus
quam continuum suppliciū.
Quod & ipsum Seneca lib. de
brevitate vitæ fatetur, scribens

OMNIS VITA SUPPLICIUM EST.

Quippe quæ omnibus fortunæ telis propo-
sita, & quo longior eò majoribus ærumnis ac
angustijs obnoxia; ita ut nemo seriore ansam
dolendi ac lugendi habeat, quam ille ipse, qui
in hoc calamitatum turbulento æquore diu-
tissimè vivendo, grandem senectam & nu-
merosos annos transit. Pœnam enim ille
satis atrocem subit, quæ data, ut Juvenalis
satyr: 10. inquit,

diu viventibus: ut renovata

*Semper clade domus, multis in luctibus, inq;
Perpetuo mœrore, & nigra veste senescant.*

O fortunati itaq; tenelli infantium pedes,
qui antequam vitæ acerbitatem degustent, ad

B 2

æternam

om

æternam felicitatem properant. O prospero sydere in hanc communem lucem editi, qui in primo vitæ limine finiunt miseriam, antequam eam delibaverint, vel antequam se vim ejus experiri (si paululum delibarunt) inceperint. O quam feliciores illis qui plenis labijs haurire & cum summâ anxietate rerum humanarum discrimina malaq; concoquere coguntur. Non tales inani lessu aut lachrymis urgendi, sed magnâ congratulatione donandi quod tam celeriter ad veræ beatitatis portum appulerunt, quod tam velociter mortalitatis legem absolverunt. In tam felici sorte locatorum cœtum auxit nudius tertius elegantissima puella ANNA DOROTHEA von Münster. Quæ in hoc Orbis caduci theatrum prodierat hic Rostochij Anno 1640. die 16. Martij, Parētibus clarissimis & honestissimis. Patre Viro Amplissimo & Consultissimo DN. BERNHARDO von Münster J. U. D. Consiliario Megapolitano & Cancellariæ Güstrovienfis Fiscali vigilantissimo Amico nostro, hic Rostochij antè triennium mortalitatem deponente. Matre verò SOPHIA Marstalers/ Matronâ honestissimâ, secundâ vice Viduâ afflictâ, ante dimidium annum dilectissimo

mo

mo secundi thori conjugalis socio Clarissimo DN. JOACHIMO GEISMER, J.U.D. orbatâ, Avo paterno HENRICO von Münster / Cive quondam hujus Urbis primario & Ædis Marianæ Præfecto. Aviâ paternâ MARGRETA Sûchtings. Avo Materno Viro Clarissimo & Consultissimo DN. PROTHASIO Marstallers p. m. J. U. D. & Illustrissimorum Principum ac Ducum Megapolensium DN. ULDARICI & DN. CAROLI recordationis sempiternæ, Consiliario gravissimo. Aviâ maternâ ANNA Schûhen / Matronâ primariâ, quæ ante annos quatuor Rostochii (quo se cum DN. Genere, prædicto Viro Consultissimo DN. BERNHARDO von Münster / receperat) è cœtu mortalium exempta est. Hæc fuit sors, hæc series progenitorum puellæ suavissimæ. Quæ tesseram militiæ Christianæ in Baptismo sumens, vivumq; membrum Ecclesiæ CHRISTI effecta, non acquievisset (subsequente maternâ educatione accurâ) claritudini parentum, de quâ jure gloriari poterat, sed generis splendorem proprijs virtutibus illustrasset. Et adultior facta, velut præclarum aliquod sydus effulsisset tam præstantibus animi dotibus & ornamentis, quàm corpo-

ris speciosa & decenre pulchritudine ; Quâ
qui ornatus incedit, nã habet is de quo gratu-
lari sibi possit, & qui Diis æmulus inter homi-
nes primi census ac dignitatis se ponere non
erubescat. Sed DEO Opt. ita volente, an-
tequam dulci supereventu usuram maternæ
expectationis eximeret, oppressa teterrimo
hoste parvula, triennium saltim solem hunc
conspiciens, sublata est è numero viventium.
Per hostem intelligo Variolas, Luem deter-
rimam, & haut ulli morborum monstro se-
cundam ; Cujus originem medicorum co-
hors adscribit ei sanguini, quem olim omni-
bus à matribus, delitescentes adhuc intra

Obscura penetrabile Favissa

hausimus, eoq; meritò pleriq; omnes; huic
malo reddimur obnoxii. Ab hisce variolis
tantopere fuit labefactata viscerum Oecono-
mia in corpusculo tenello : Adeo fractæ &
fablestæ vires, ut ultimum vitæ terminum,
præterito 12. die Novembr. subire coacta fue-
rit. Interim in beatarum mentium colle-
gium allecta est tam citò candidissima ani-
mula, ita ut mater cujus tristitiæ non solum
ignosco, sed officij & pietatis gloriam tribuo,
non tam obitum ejus maturum deplorare
debeat,

debeat, quam serio & hilari mente lætari,
quod tam maturè trajecto periculoso vitæ
pelago ad tam fidam stationem appulerit,
quod tam atroci hoste devicto, triennium
solum militans victoriâ ad eò gloriosâ potita
sit, & relictâ terra cælum pro domicilio affe-
quuta. Felicem terq; quaterq; beatam par-
vulam, quæ nunc cœlesti beatitudine per-
fruens terram infra se contemnit! Terram
omnis vanitatis, miseriarum, inquietudinis
abyssum! Punctum illud ferro flammisq; di-
visum, à ferocitate, arrogantia & Furijs
omnibus undiq; occupatum! Miseros nos
Mortales! qui humi defixi animis non an-
helamus potius supera! Quantillum id est
vel fluxæ voluptatis, vel perituri lucri, quod
in hoc universi puncto, in hac maculâ vena-
mur! cui tam anxie inhæremus. Hic nos oc-
cupatos tenet omnium scelerum dira cupi-
do. Hic divitias alius invadit. Honores alius
ambit, alius consequitur: Scilicet ut miserior
moriatur. Hic instauramus bella, mutuis
cædibus laxiorem facimus terram. Hic qui
latissimè rura metatus fuerit, & ad mensuram
avaritiæ propagaverit solum, quam tandem
ejus portionem defunctus obtinebit?

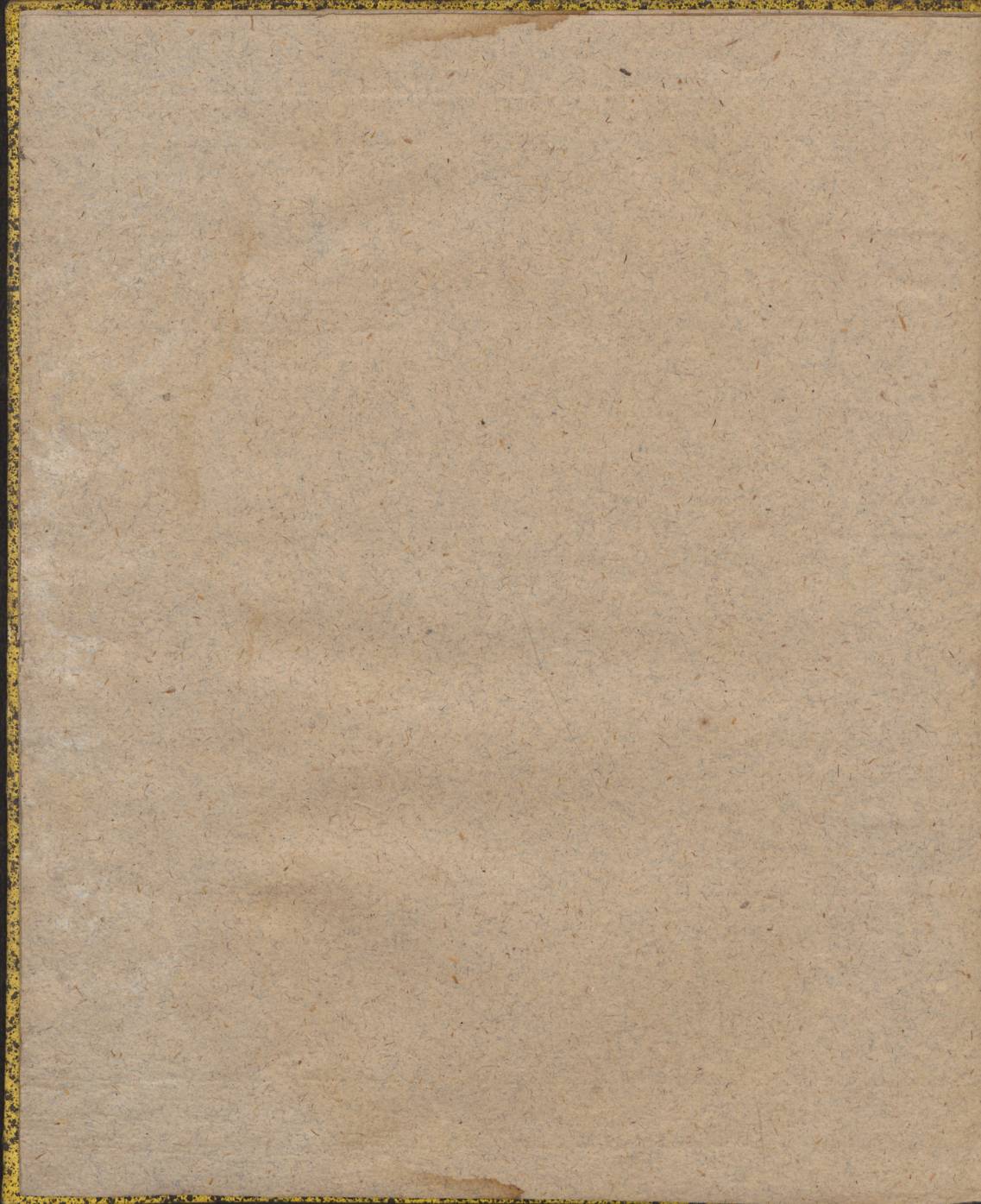
O vanas hominum mentes, caelestium inanes!

O in-

O infanientem sapientiam, quæ tantis cona-
tibus in tantulo puncto nugas tantas moli-
tur! Melior fors, felicio conditio beatissimæ
hujus animulæ, quæ omne id quod Romani
olim vicerunt; quod tantis viribus subegit
Alexander M., nunc, si optio daretur, indi-
gnum judicaret saltim intuitu suo: quæ eam
discessus sui horam quam nos infestam ac fu-
nestam ducimus, faustissimam sibi decernit.
Ejus exuviis hodie ad Templum Maria-
num circâ horam primam deducendis Vos
Cives Academiae, (officiose & amanter invi-
to) frequenti comitatu adeste. DEUM & Pa-
trem totius consolationis ardentissime oran-
tes, ut qui matri derelictæ vulnus infixit,
applicare quoq; ei salutare remedium, vindi-
care eam ab omni sequiori fortunâ cum sua-
vissimâ superstite prole, & tum Clarissimis
maritis, tum liberis jucundissimis orbatam
efficaci consolatione erigere. dignetur. P. P.
Rostochi sub sigillo Rectoratus 15 Novemb.
Anno 1643.

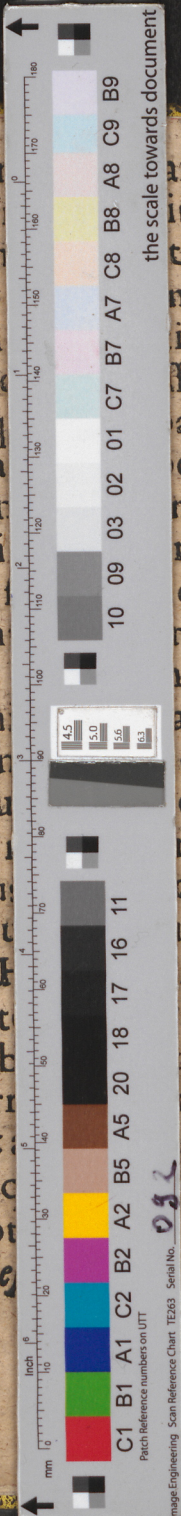
Congressus fiet in Æde Marianâ
hodiernâ primâ.

•(•)•

debeat, quam serîo & hilari
quod tam maturè trajecto pe
pelago ad tam fidam stationem
quod tam atroci hoste devicto
solum militans victoriâ adeò gl
sit, & relictâ terra cælum pro de
quata. Felicem terq; quaterq;
vulam, quæ nunc cœlesti bea
fruens terram infra se contem
omnis vanitatis, miseriarum, i
abyssum! Punctum illud ferro
visum, à ferocitate, arrogan
omnibus undiq; occupatum!
Mortales! qui humi defixi an
helamus potius supera! Quan
vel fluxæ voluptatis, vel peritu
in hoc universi puncto, in hac
mur! cui tam anxîè inhæremus
cupatos tenet omnium scelert
do. Hîc divitias alius invadit. H
ambit, alius consequitur: Scilit
moriatur. Hic instauramus b
cædibus laxiorem facimus terr
latissimè rura meratus fuerit, &
avaritiæ propagaverit solum, c
ejus portionem defunctus obt
O vonas hominum mentes, cale

ari,
ita
t,
m
ita
fe-
ar-
er-
m
nis
di-
rijs
os
an-
est
od
na-
oc-
pi-
ius
ior
uis
qui
am
em
s!
in-